

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå**Spørgsmål 34:**

Ministeren bedes redegøre for, hvorledes ministerens ændringsforslag vedrørende »særlige begrundelser« i tilknytning til butiksstørrelser vil blive administreret af ministeren i praksis, herunder via eksempler at belyse, hvilke begrundelser der efter ministerens mening vil blive accepteret som »særlige begrundelser«.

Svar:

Ændringsforslagets krav, om at de særlige planlægningsmæssige grunde for fastsættelsen af større maksimale butiksstørrelser end 1.000 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker og 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker skal navnlig sikre, at amtsråd og kommunalbestyrelser nøje overvejer, om der er særlige planlægningsmæssige forhold, der kan begrunde fastsættelse af større maksimale butiksstørrelser. Samtidig får andre myndigheder, erhvervsliv, foreninger og borgere adgang til at vurdere begrundelsen for at give adgang til at etablere store butikker. Herved skabes der et forbedret grundlag for den offentlige debat.

Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med, at bestemmelser i planforslag altid skal være planlægningsmæssigt begrundede. Lovens formålsbestemmelser giver en vis vejledning om afgrænsningen af dette begreb. I lov om planlægning, kommenteret af Anne Birte Boeck, JØP, 1994, s. 127, er det ud fra lovens brede formålsbestemmelse og den byplanlægningsmæssige tradition forsøgt at opdele de planlægningsmæssige hensyn i tre grupper nemlig miljøhensyn, funktionelle hensyn og æstetisk kulturelle hensyn.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget vil miljø- og energiministeren følge amters og kommuners planlægning for detailhandel og om nødvendigt anvende lovens beføjelser. Jeg vil i den forbindelse blandt andet holde øje med de særlige planlægningsmæssige begrundelser, der gives i forbindelse med fastsættelse

af maksimale butiksstørrelser på mere end 1.000 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker og 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker.

Jeg vil i de redegørelser til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, der forudsættes i ændringsforslaget, redegøre for amters og kommuners fastsættelse af maksimale butiksstørrelser og for de tilhørende begrundelser. Jeg vil i den forbindelse vurdere, om maksimale butiksstørrelser på mere end 1.000 m² bruttoetageareal for udvalgsvarebutikker og på mere end 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker er planlægningsmæssigt velbegrundede.

Hvilke begrundelser der er relevante i de enkelte planforslag, afhænger af de konkrete forhold, der ligger bag ønsket om at fastsætte en større maksimal butiksstørrelse. Det er derfor ikke muligt – eller hensigtsmæssigt – at give eksempler på sådanne begrundelser.

Spørgsmål 35:

Ministeren bedes redegøre for, hvilken praktisk betydning det vil få, at ændringsforslaget alene i bemærkningerne nævner, at det er en hovedregel, at der ikke fastsættes butiksstørrelser på over 3.000 henholdsvis 1.000 kvadratmeter bruttoetageareal.

Svar:

Det fremgår af mit bidrag til udvalgets betænkning, at det med ændringsforslaget er understreget, »at amtsråd og kommunalbestyrelser som udgangspunkt ikke bør planlægge for butiksstørrelser på mere end 3.000 og 1.000 m² bruttoetageareal.«

Denne formulering er udtryk for en forventning eller henstilling til de kommunale myndigheder, og den kan som sådan få betydning for amtsråds og kommunalbestyrelsers administration af loven.

Som anført i ændringsforslaget ville det ikke være hensigtsmæssigt at fastsætte en fast maksimal butiksstørrelse i loven.